

Tuần Báo Vô Vi

31 tháng 12 năm 2017

Số 375

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao làm người ai ai cũng thích tự do ?
2. Sự tiếp xúc Bề Trên từ đâu đến đâu ?
3. Luồng điện âm dương có nhiệm vụ gì trong xác người ?
4. Loài người liên hệ với tình Trời bằng cách nào ?
5. Giành giựt đất đai có hữu ích gì không ?
6. Chuyện của Trời Phật quy định cần phải lo lắng ngày đêm hay không ?
7. Mỗi mỗi sự phát triển rồi sẽ trở về không tại sao ?
8. Tánh hư tật xấu làm sao hết ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns, 11-3-2000 5:59 AM 1) Hỏi: Tại sao làm người ai ai cũng thích tự do ? Đáp: Thừa sanh ra nhờ dưỡng khí mà sống, cần sự thanh nhẹ của Trời và đất, và tự do thấu nhận nguyên lý của Trời đất mới có cơ hội thoát nạn. Kệ : Nguyên lý sẵn sàng trong tiếp cứu Không tu khó tiến khó luân lưu Thực hành chất phác duyên Trời Phật Thành tâm tu luyện đạt thành lưu.	Cairns, 12-3-2000 6:23 AM 2) Hỏi: Sự tiếp xúc Bề Trên từ đâu đến đâu ? Đáp: Thừa sự tiếp xúc Bề Trên từ trung tâm bộ đầu đi đến vô cùng. Kệ : (Trung) Tâm bộ đầu liên hệ thanh quang Pháp giới phân minh lại rõ ràng Hòa hợp chơn tình phân tiến giải Thanh quang chuyển giải tự khai màn.
Cairns, 13-3-2000 4: 06 AM 3) Hỏi: Luồng điện âm dương có nhiệm vụ gì trong xác người ? Đáp: Thừa luồng điện âm dương là sườn căn bản của thể xác của nhân loại, liên hệ với căn khôn vũ trụ, nóng là dương, âm là lạnh. Kệ : Hành trình tiến giải lý âm dương Nhập xuất phân minh các nẻo đường Hòa tan tận độ hành minh chánh Thức giác bình tâm vẫn yêu thương.	Cairns, 14-3-2000 5:20 AM 4) Hỏi: Loài người liên hệ với tình Trời bằng cách nào ? Đáp: Thừa loài người sanh ra nhờ dưỡng khí mà sống, sự liên hệ mật thiết từ lúc sơ sanh. Kệ : Sanh ra tận độ bởi (bức) tranh Trời Tiến hóa phân minh rất thanh thoi Trực giác phân minh cùng dẫn tiến Quy y Phật pháp sống tự rời.
Cairns, 15-3-2000 3:21 AM 5) Hỏi: Giành giựt đất đai có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa sự giành giựt đất đai thiên nhiên của Trời đất là lòng tham của con người đã phạm pháp. Kệ : Giành giựt phạm pháp trí chẳng khai Tâm linh khó sáng âm i hoài Khó hành thông suốt từ ly một Giải quyết tâm linh thấy rõ tài.	Cairns, 16-3-2000 2:13 AM 6) Hỏi: Chuyện của Trời Phật quy định cần phải lo lắng ngày đêm hay không ? Đáp: Thừa chuyện của Trời Phật sẽ thành công từ giai đoạn một. Kệ : Quy nguyên giềng mối tình Trời Phật Kết hợp chung vui trí vẫn an Điều luyện không ngừng duyên tốt đẹp Bình an sáng tỏ tạo bình an.
Cairns, 17-3-2000 3:34 AM 7) Hỏi: Mỗi mỗi sự phát triển rồi sẽ trở về không tại sao ? Đáp: Thừa từ không đến có rồi cũng sẽ trở về không đó là luật tự nhiên của Trời đất. Kệ : Kết hợp tụ tan là lẽ thường Tụ tan tan tụ vẫn yêu thương Tình Trời sắp đặt không giờ dứt Thực hiện chơn tình tự tạo gương.	Cairns, 18-3-2000 6:04 AM 8) Hỏi: Tánh hư tật xấu làm sao hết ? Đáp: Thừa tánh hư tật xấu do nghiệp lực từ nhiều kiếp đã sanh ra. Cần tu sửa dứt khoát thì mới hết được. Hướng tâm về Trời Phật tự thức và buông bỏ mọi nghiệp lực. Kệ : Thân tâm dứt khoát tự phân tâm Đời Đạo song tu tiến diệu tâm Trí tuệ không ngừng trong dứt khoát Thành tâm tu luyện tự phân tâm.

MẪU ÁI 90

*Cảnh Trời quả thật hư vô
Sáng soi thế giới cơ đồ dựng xây
Tạo tầng cao thấp thành mây
Hư Không như có diễn xoay đổi thời.*

Đối với mắt thịt của con người thì tự cảm thấy cõi Trời rất thừa thớt, nhưng ngược lại, khi luồng điện của bộ đầu được khai thông, thì từ cái không của loài người đã nhận xét, nó lại có.

*Quanh co uốn khúc ráng mờ
Thoát thân là cảnh tự do muôn đời
Hồn thời sáng suốt minh lời
Giải khuyên trợ giúp duyên Trời tình ta.*

Muốn đánh đổ mọi sự chậm tiến của trí óc và bản thân, thì ta nên tận dụng năng lực sẵn có để hướng về con đường thanh tịnh và bất động của Đức Phật đã và đang đi.

*Chớ nên lý luận nghĩ suy
Tiến lên sẽ được gắng ghi mọi điều
Diễn thông giúp ích rất nhiều
Trợ Hồn trợ Vía dắt dìu tiến tu.*

Khi ta ra đời làm con người thì chỉ biết nhờ nơi sự diu dắt của cha mẹ, còn lúc lớn lên thì ta đã cấu tạo được một nền móng suy tư tự do hướng về thiện, ác. Nhưng chúng ta chỉ thiếu tự thực hành trong mọi việc. Phải làm mới khai thông được, còn nói mà không hành thì rất khó thực hiện được sự hội ngộ Chơn Như đang bị giam cầm trong nội tạng.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 13/8/1972)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ THỤY SĨ

Sissach, ngày 20/2/1999

Thầy kính mến,

Vui tiếp được thư chị ba có kèm theo địa chỉ của Thầy, và cũng nhân dịp xuân về, xin kính chúc Thầy cùng toàn thể quý quyến vạn an và dồi dào sức khỏe.

Gia đình con nói chung tất cả bình an. Hiện nay con đã sang đệ tam quốc gia Thụy Sĩ, cho nên lại phải bước sang 1 chu kỳ mới, từ ngôn ngữ và tập quán để thích nghi với đời sống hằng ngày. Còn về phần vợ con thì sau khi đám cưới được 1 năm có mang thai khoảng 4 tháng thì bị hư, cho đến nay đã 6 năm vẫn chưa có lại, mặc dù vợ chồng con có đi bác sĩ khám. Theo lời bác sĩ nói : trường hợp vợ chồng con thì 80-90% là phải có, tại sao vẫn chưa ?

Sau khi con cưới vợ thì ba con đã thật sự bỏ hút thuốc, nhưng còn chờ cháu nội để nói dòng. Ông thường than rằng : cháu ngoại thì đã có cả bày, chỉ trông có cháu nội, dù trai hay gái cũng được. Ba có nuôi cặp chim uyên ương, hễ mỗi lần vợ chồng con về thăm, ông hay chỉ chuồng chim và nói : hôm nay chim nó đã nở thêm được mấy con nữa, thú vật mà nó còn sanh con. Vợ con nghe được buồn lắm.

Tuy không có thư cho Thầy, nhưng trong tâm con lúc nào cũng nghĩ tới Thầy; nhiều lúc muốn viết thư thăm Thầy, nhưng không biết phải viết gì đây ? Đời cũng không xong đạo cũng chẳng có. Thật lòng mà nói, ân sâu nghĩa nặng của Thầy đối với gia đình con nói chung và con nói riêng, biết đến bao giờ con mới đền đáp được, chỉ ráng lo tu để trả mà thôi. Con đã xuống tóc, con đã phát đại nguyện nhiều lần rồi, nhưng chỉ tự gạt lấy chính bản thân mình mà thôi, mặc dù đã cố gắng hết sức mình rồi.

1) Soi Hồn : đúng 15 phút (để đồng hồ)

2) Chiêu minh : Chỉ dùng ý tưởng tới lỗ rún hít hơi vô (hay bị sinh bọng)

3) Pháp Luân Thường Chuyển không được, không lên nổi bộ đầu

4) Thiền định : Hay lo nghĩ lung tung, mặc dù đã cố gắng trì niệm Lục Tự Di Đà

Thầy vẫn thường nói : học cái gì phải có chứng minh rõ ràng. Con đã đọc tiểu sử của Đức ông Tư và của Thầy. Đức ông Tư thì Phật chứng, Thầy thì có Đức Quan Âm xuống để chỉ cho Thầy pháp Chiêu Minh. Thầy cũng đã trải qua giai đoạn hít chiêu minh hoài mà không được, thì cảm thấy khó chịu lắm thì phải ?

Cho nên con nghĩ rằng Thầy cũng như Đức ông Tư đã tu nhiều kiếp rồi, nên kiếp này đắc đạo, còn mình là cái gì ? Đâu có ai bắt buộc mình tu đâu mà tự đầy đọa cái thân, mà cũng chẳng ra gì hết, nhưng bỏ rồi lại nhớ, bây giờ thì con đầu hàng vô điều kiện rồi Thầy ơi !

Học Thầy không bằng học bạn. Thầy tu cao quá mình theo không kịp, thôi đành đi kiếm đệ tử ruột của ông coi sao, nhưng bây giờ con cũng thất vọng luôn. Cách đây 16 năm, Thầy có giới thiệu con đến với gia đình chú Thanh và gia đình Chantal-Patrick mà Thầy xem họ như con. Họ rất siêng năng tu học và thành tâm hướng về Bề Trên. Nhưng khổ nỗi, ngày nay ai mà đến nhà anh chị Chantal-Patrick mà nói chuyện đạo, nhất là pháp Vô Vi thì được mời ra khỏi cửa ngay. Còn chú Thanh thì khỏi nói, cả tình đều biết, lấy đạo tạo đời. Không phải con phê bình, mà muốn biết sự thật, pháp môn Vô Vi có phải ai tu cũng được không ?

Ba vợ con năm nay cũng 72 tuổi . Hôm con coi cuốn băng video " Sư Giả Hòa Bình", có một đoạn Thầy ra thuyết giảng. Ý ông cũng muốn gặp mặt Thầy lắm. Nếu có dịp Thầy sang Thụy Sĩ, con kính mong được đón tiếp Thầy đến nhà con 1 chuyến, nhà mượn tuy nhiên cũng có phòng cho Thầy nghỉ ngơi. Nếu con có duyên sẽ gặp lại Thầy.

Nếu Thầy có đến thì mới có thể và thượng kiến Vô Vi cho con luôn. Với sức con thì không thể nào, bởi vì vợ con rất tốt, nhưng nói đến tu cũng như

thấy con ngồi công phu thì nó hay kiếm chuyện, thậm chí muốn đưa đến ly dị. Thầy hiểu cho con.

*Kính thư,
Con, L T P*

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 20/10/99

T P,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 20 tháng 2 năm 1999 được biết con và gia đình quây quần bên nhau vẫn vui khỏe. Có duyên tu mà không tu được là vì nghiệp lực bao vây, mưu sinh trong tình tiền duyên nghiệp lân la và thiếu dứt khoát. Nói thì được mà hành không được, biến thể của nó là tham dâm và lo âu không cần thiết. Lúc nào cũng tạo động rất khó tu, kiếp trước làm điều không hay cho nên kiếp này phải gánh chịu.

Muốn tu thì phải hiểu nguyên lý của Trời Đất độ sanh, thành tâm thực hành thì mới đến đích. Nay con có một pháp quý là khứ trước lưu thanh, thực hành tự cứu. Cần thực hành trong nhịn nhục thì mới giải cứu được trần tâm, hướng thanh tự đạt. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển tận dụng nguyên khí của Trời Đất khai mở tâm thân, trường chay và diệt dục thì mới có hướng đi thanh nhẹ thay vì nặng trước và gia tăng dục lạc, hại tâm lẫn thân. Nhon thân nan đắc, pháp nan tầm, nay con có cả hai,

không chịu hành đúng pháp thì rất uổng. Niệm Phật khai mở Đại Trí.

Tu theo Vô Vi là cần niệm Phật trước tiên để giúp đỡ cho thần kinh ổn định. Thực hành sáng suốt, nghiệp lực luôn luôn bám sát trong hệ thống thần kinh tạo tâm thân bất ổn. Nay con đã dẫn thân phục vụ xã hội kiếm cơm, cần phải nhịn nhục chữa trị tâm thân, theo nẻo chánh tín tu thân mà tiến hóa. Thế gian đô thị giả, ảo hư thơ mộng trong một kiếp người rồi sẽ ra đi với bàn tay trắng, chẳng nắm bắt được một vật gì tại thế khi lìa dương thế. Cần hướng về không thì sẽ mới thật là người tu, bằng không thì sẽ lặn độn về tiền tình duyên nghiệp mà tạo loạn cho chính mình rất khó tu. Vậy con nên xét lại đã hành đúng pháp chưa ? Gần đây có rất nhiều băng giảng cần thiết để tu, có tổ chức Thiền Ca giáo dục con người qua những lời minh triết của Thầy đã thành tâm phục vụ những người kế tiếp. Những nghệ sĩ đã đóng góp không ít, vậy con nên hỏi ngay Quy Thức sẽ có.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

T.B.: Còn L K Q, Thầy đã bảo lãnh nó qua Canada, nhưng nó thiếu phước tự tách rời lấy vợ để con mang nghiệp lực khổ của tình đời đen bạc, Thầy không còn trách nhiệm và lưu ý đến nó nữa.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 12 tháng 10 năm 1974

Tịnh độ bất túc thành tâm giả
Tranh đấu đấu tranh khó vọng hòa
Rạn nứt do người tâm bất giác
Sửa sai tự nguyện chuyển thăng đài.

Tu hành vạn sự bỏ qua
Ngoài đời còn đạo phân xa hiểu gần
Sửa sai là việc tối cần
Hòa đồng thiên hạ mở lần rồi ren
Bình tâm hóa giải chẳng hèn
Cơ Trời sẵn có ánh đèn rọi ban
Từ tâm tiến đến thiên đàng
Giả tâm lộn xộn lại càng khổ đau
Thiên cơ tạo hóa nhiệm mầu
Nơi nào cũng sẵn có tàu chuyển thân
Bến mê bến giác lưỡng phần
Dấn thân tự tiến tối cần tiến qua
Tiến lên sắc giới lập đà
Không không tự tiến sơn hà tự qua
Thế gian thiên cảnh một nhà
Bình tâm tự sửa mới là người ngoan
Phật Tiên chung tiến một đàng
Từ bi hỉ xả mở màn giác tha
Người đời mê loạn xa hoa
Tu không thấy tiến cũng là tham sanh
Miệng thời lập luận sở Khanh
Tu không tự tiến tự hành như không.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười (tiếp theo)

**ĐƯỜNG TRẦN THẾ VẤN VỐN TRUẦN CHUYỀN NHIỀU NƠI,
CHUỘT HOÀNH HÀNH CUỐI CÙNG GẶP HỌA THẨM THƯƠNG**

...

Dương Sinh: Ruộng ở đây quá trũng.

Tế Phạt: Gặp khi mưa lớn ngập đầy nước.

Dương Sinh: Thừa, tìm hang chuột ở đâu?

Tế Phạt: Không cần tìm xem chuột ở đâu vì mắt Phạt của thầy liếc qua biết ngay chúng hiện ở chỗ nào rồi, bên cạnh đồng đá kia chắc chắn có hang chuột.

Dương Sinh: Nhãn lực của ân sư quả là tinh, bên đồng đá có hang chuột song con không thấy chuột động đây.

Tế Phạt: Có hai con chuột ẩn sâu trong hang, để thầy ban pháp Phạt, chúng ắt bò ra: “Chuột ơi! Chuột ơi! Dù người đã ăn đủ loại hoa màu của nhà nông, nhưng chẳng có thứ nào ngon bằng cá tươi, bữa nay ta bắt hai con cá sống tặng người, hãy mau ra đây nhận đi còn không ta thả nó thì tiếc lắm đây”.

Dương Sinh: Ân sư hóa phép, trong tay có liền hai con cá tươi còn giấy đánh đập, và ném ngay vào miệng hang, chuột ngửi thấy mùi tanh, hai mắt lăm lăm lét nhìn, con nọ nổi đuôi con kia bò ra, chúng chỉ ngó mà chưa dám vào.

Tế Phạt: Hai con chuột mặt nhỏ kia ơi, thấy cá sống miệng thèm chảy nước miếng song có sao còn sợ hãi không dám vào lấy ăn. Đã dụ được chuột ra khỏi hang, ta thả cá về nước, chỉ cho chuột ăn gạo Bồng Lai để chúng khỏi phạm giới sát sanh. “Nước trong cá hiện, nước đục cá mất, trước mắt chỉ còn thấy gạo tiên Bồng Lai, thôi ăn đi”.

Dương Sinh: Ân sư đọc xong lời chú, hai con cá tự nhiên biến mất, chỉ thấy hai nắm gạo ở miệng hang, hương thơm xông vào mũi, chuột thèm quá liền ăn lấy ăn để. Lòng chúng ướt đầm, bụng chúng đói meo.

Tế Phạt: Mưa lớn mấy ngày liền, ẩn trong hang để tránh mưa, không dám bò ra ngoài kiếm đồ ăn, do đó bụng đói cồn cào, giờ ăn no gạo lát nữa chúng sẽ thoát thai hoá cốt phục hồi linh quang, Dương Sinh có thể phỏng vấn.

Dương Sinh: Chuột vội vàng ăn hết hai vốc gạo xong liền mê đi, một phút sau thân động đây, dần dần tỏ ra khỏe khoắn, có thể mở miệng nói năng.

Chuột Giáp: Cảm ơn hai vị ân sư đã ban cho tôi thuốc hoàn hồn linh diệu.

Tế Phạt: Ta là Phạt Sống Tế Công, còn người kia là trò ngoan của ta tức thánh bút Dương Sinh thuộc Thánh Đức Đường ở Đài Trung, hai thầy trò ta phụng chỉ trước tác sách Luân Hồi Du Ký. Bữa nay đặc biệt tới đây phỏng vấn các người, vừa rồi ta ban gạo tiên, ăn xong các người liền thoát thai hoá cốt, khôi phục linh quang, như vậy là các người có phước lớn. Mong các người hãy thuật rõ lại những hành vi ác đức của kiếp trước cho Dương Sinh hay, để chép vào sách hầu khuyên răn người đời, làm như vậy là các người tạo công chuộc tội, ngày sau có thể chuyển kiếp làm người.

Chuột Giáp: À thì ra nguyên nhân là như vậy thực quá cảm động. Hồi này vợ chồng tôi ở trong hang, đột nhiên ngửi thấy mùi tanh vì

bụng đói nên miệng quá thèm, trời mưa lớn mấy bữa liền, hang bị ngập nước, chúng tôi ở trong hang tưởng là sẽ bị chết vì nước ngập, song may mắn thoát nạn, đang lúc bị cơn đói rét hành hạ, lại ngửi thấy mùi cá tươi ngon lành, khiến bụng càng cảm thấy đói hơn, do đó vợ chồng tôi rủ nhau ra xem, vừa ló đầu ra ngoài miệng hang thấy hai con cá còn sống đang cựa quậy, chúng tôi có chút e dè nên không dám nhào tới vồ lấy ăn. Lát sau cá biến mất lại thấy hai nắm gạo hương thơm xông vào mũi, cầm lòng chẳng đành, do đó vội vàng ăn lấy ăn để. Suốt đời chưa hề bao giờ được ăn thứ gạo ngon như vậy, sau khi ăn no đột nhiên thấy thân mình nóng hực, đầu óc mê mẩn có cảm giác ngột thở, rồi lần lần cảm thấy thân thể nhẹ nhàng, nhớ lại được hết những chuyện của kiếp trước, nghe lời pháp của đức Tể Phật dạy mới rõ đó là sự thực.

Tể Phật: Các người bình thường chỉ bò ra khỏi hang, lượm những thức vương vãi của nhà nông ăn, còn loại gạo Bông Lai ta đã dùng lửa tam muội rang, chỉ để dành cho những ai tu đạo mới được ăn nên các người nhờ ăn gạo này mà được thoát thai hoán cốt, vậy hãy mau thuật hết lại những chuyện kiếp trước.

Chuột Giáp: Kiếp trước chúng tôi là vợ chồng, lúc còn trẻ đã mở động mại dâm chuyên dụ dỗ con gái nhà lành vào đường tội lỗi cùng bán gái vị thành niên cho khách làng chơi. Vợ tôi lại vốn là gái vui đâu chiều đấy, hoang đàng hư thân mất nết, còn tôi thì ham ăn biếng làm thật là xứng đôi vừa lứa nên đã thành duyên chồng vợ, chung sống dưới một mái nhà, cùng mở ngôi hàng buôn bán hương gạo ra những tội ác rất ư lịch sử. Đồng tiền bất lương chẳng giữ được lâu, cuối cùng thân mang bệnh, mới đầu tôi bị trúng gió, tay chân cứng đờ, vợ tôi ngựa quen đường cũ, đích thân đem thịt mình bán giữa chợ đời để kiếm tiền nuôi miệng cùng mua thuốc men, cảnh sống ngặt nghèo này tới một lúc không chịu đựng nổi thì vợ tôi ngã bệnh nặng, chẳng còn bán mình nổi nữa, cả tinh thần lẫn thể xác đều vô cùng đau đớn, một bữa cả hai chúng tôi đều uống độc dược quyên sinh, thi thể bị bỏ quên trong căn phòng nhỏ hơn mười ngày đã sinh thối người ta mới khám phá ra và đem

đi chôn. Vợ chồng tôi một đời hại người quá nhiều, việc kinh doanh chuyên dùng thủ đoạn gian manh cùng lường gạt tiền bạc của bao kẻ khác, nên phải xin làm kiếp chuột để trả quả muôn phần thâm này. Sau khi chết âm binh áp giải xuống địa ngục chịu nhiều hình phạt đòn đau, song chúng tôi còn phải đầu thai làm chuột ba kiếp liền, trốn chui rúc trong các hang nhỏ hẹp tối tăm, không hề thấy ánh mặt trời, nhiều khi còn bị rắn độc xâm nhập, nước lớn tràn vào. Để có thức ăn thường phải lén bò ra khỏi hang thâu lượm thóc lúa, hoặc ngô đậu rơi vãi ngoài đồng một cách rất ư là cực khổ, người đời được sống giàu có sung sướng phải tự biết quý trọng giữ gìn cẩn thận, chớ để mất nó, vì hình phạt ở âm phủ khổ cực muôn phần, lại bị chuyển kiếp đầu thai làm loài thú, phải lén lút đánh cắp thực phẩm để ăn, khó mà sống nổi, chẳng may ăn phải bã của nhà nông, lỡ trúng độc kiềm đầu ra thầy thuốc, chỉ có chết mà thôi, như vậy đời sống vô cùng bấp bênh, mạng sống hết sức mỏng manh. Người đời sống nơi cửa cao nhà rộng, ăn mặc dư thừa, hoang phí quá nhiều, so sánh với loài chuột quả là khoảng cách giữa vực thẳm cùng trời cao.

Tể Phật: Chuột là loài phá hoại xã hội, chuột đồng phá hoại mùa màng của nhà nông, tục ngữ có câu: “Chuột đồng qua đường người người kêu đánh”. Ai bảo các người kiếp trước không ăn ngay ở thẳng, để kiếp này phải chịu quả báo, chỉ nên tự trách mình lầm lỗi. Rất may bữa nay được ta ban gạo tiên kiếp tới đầu thai lên làm người, phải nhớ kỹ là chớ đi đường tối ám quanh co nhỏ hẹp, mới mong tránh khỏi lại bị sa xuống hang này lần nữa.

Chuột Ất: Xin cảm tạ đức Tể Phật cùng Dương Thiện Sinh, bữa nay đã ban ân huệ cho vợ chồng chúng tôi, những lời vàng ngọc khuyên nhủ đã thấm sâu vào tủy, kiếp sau nguyện lạy Phật tu hành để đền đáp công ơn hai vị.

Tể Phật: Đã thành tâm hối cải, chúc hai người phần bốn hoàn nguyên, từ kiếp chuột được đầu thai làm kiếp người chính trực, ta sẽ tới hóa độ cho.

Dương Sinh: Cớ sao người ta lại gọi những kẻ hèn nhất là loài chuột?

Tế Phạt: Vì kiếp trước chuột là loài người mặt to gan lớn, chuyên làm chuyện bất nhân ác đức, nên sau khi chết bị đày xuống địa ngục, ngoài việc chịu hình phạt nặng nề lại còn phải đầu thai làm kiếp chuột hèn hạ nhất gan, thấy mèo và người liền lần tránh, đã chôn vùi tính thích

dương oai điều võ của kiếp trước, quả là trời xanh đã trừng phạt chúng. Bữa nay tạm ngưng cuộc phỏng vấn ở đây, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã về tới Thánh Đức Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

